



با اتحاد و همبستگی به استقبال برگزاری روز جهانی کارگر برویم



گروه کارگزاری حزب چپ ایران

چند هفته بیشتر به روز فرخنده اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز همبستگی جهانی کارگر باقی نمانده است. روزی که با گذار از همه ی موانع و شکست دادن تلاشهایی که برای از میان برداشتن آن توسط حکومت های سرمایه داری انجام گرفته تا کنون به عنوان یک روز ماندگار و با اهمیت وبا دست آوردهای بسیار با همت کارگران و احزاب و اتحادیه های کارگری پایدار و به اهداف اولیه خود وفادار مانده و هر ساله در کشورهای بسیاری گرامی داشته می شود.

اول ماه مه امسال به دلیل قدرتگیری احزاب دست راستی، تشدید تضادها میان طبقه کارگر با سرمایه داران، گرایش به جنگ و نظامی گری در کشورهای مختلف، تشدید بحران زیست محیطی و تداوم جنگ ها در اوکراین و نسل کشی مردم فلسطین در غزه توسط دولت جنایتکار اسرائیل گسترده تر از سال گذشته برگزار خواهد شد.

امسال روز کارگر، در شرایطی فرا می رسد که چهره جهان از لحاظ زیادی نسبت به سال گذشته تغییر کرده است. تعرض دولت های سرمایه داری به دست آوردهای مبارزاتی جنبش کارگری در همه جای جهان حتی در کشورهای اروپای شمالی با قدرت گیری جریانات راست افراطی در این کشورها، در امریکا، اروپا و سایر کشورهای سرمایه داری تشدید شده است.

خطر جنگ در اثر بحران اقتصادی سرمایه داری، شکل گیری قدرت های نوظهور اقتصادی و تشدید رقابت بین آنان در جهان افزایش یافته است، نتولیرالیسم اقتصادی و جهانی سازی امپریالیستی در شرف فرو

پاشی قرار گرفته است و فقر و بی عدالتی و شکاف میان فقیر و غنی در سطوح ملی و بین المللی ژرفتر شده است.

گرایش به ملی گرایی افراطی بیش از پیش رونق گرفته و جنگ تعرفه که از طرف ترامپیستها وارد مرحله تازه‌ای شده است، همبستگی نوع نئولیبرالیستی را با چالش جدی مواجه کرده است و تضادها بین کشورهای سرمایه داری را بیشتر کرده است.

در کشور ما بحرانهای اقتصادی اجتماعی، سیاسی و زیست محیطی تشدید و سیاست شوک درمانی در دولت مسعود پزشکیان با شتاب بیشتری در حال اجراست.

پیشبرد این سیاست که بنام آزاد سازی انجام می شود همراه با منجمد کردن دستمزدها به فقر و تهی تر شدن سفره‌های مردم خصوصا مزد و حقوق بگیران و تهی دستان شهری و روستایی دامن زده است، تعداد جمعیت زیر خط فقر را بیشتر و شکاف طبقاتی را ژرفتر کرده است.

رشد سرسام اورقیمت مواد غذایی، مسکن و دارو همراه با شتاب‌گیری تورم و سقوط ارزش ریال، موجب کاهش بیشتر ارزش واقعی دستمزدها شده است. تداوم سیاست سرکوب و انجماد دستمزدها، در کنار حذف یارانه بیشتر کالاهای اساسی، بحران معیشتی را تشدید کرده است

سال گذشته اختناق و سرکوب نیز تشدید شد. دامنه تعرض فقط به قوانین حمایتی محدود نماند، تعداد زیادی از رهبران و فعالین تشکلهای کارگری و از همه بیشتر رهبران و اعضای تشکلهای فرهنگیان زندانی و صدها نفر دیگر از کار اخراج و یا تویخ اداری و مزدی شدند. رهبران اصلی سندیکای واحد دوباره دستگیر و محاکمه و حکم زندان گرفتند.

با این همه تشدید سرکوب ها مانع از تداوم و گسترش اعتراضات نشد. طی یک سال اخیر بیش از ۱۳۰۰ مورد اعتراض و اعتصاب گزارش شده رخ داده است.

از نظر سازمانیابی، اتحاد و همبستگی در میان تشکلهای کارگری و بطور کلی میان کارگران خاصه در صنعت نفت و پتروشیمی و گروه ها بازنشستگی پیشرفتهای محسوسی بوجود آمد اما نسبت به گستردگی اعتراضات برای اینکه بتوانند حکومت و سرمایه داران را به عقب نشینی در زمینه های اساسی وادار کند و به بهبود دستمزدها و حقوق ها و وضعیت شغلی منجر شود کافی نبود.

تغییر قوانین بازنشستگی و تامین اجتماعی، خصوصا افزایش سن و سابقه، در مشاغل عادی و سخت و زیان آور، حذف بسیاری از این مشاغل از شمول قانون بازنشستگی کارهای سخت و زیان آور، کاهش حقوق های بازنشستگی، ضربه سنگین دیگری به حقوق بنیادی کارگران در سال گذشته بود که حکومت توانست آنرا بدون روبرو شدن با مقاومت گسترده کارگران پیش ببرد.

اعتراضات کلا بی دست آورد نبود، ولی ناکامی ها بیشتر از کامیابی ها بود. علت اصلی ناکامیها تشدید سرکوب و مهمتر از آن پراکندگی و سازمان نایافتگی جنبش کارگری و اعتراضات بود.

تلاشهای حکومت برای تقسیم واحد های صنعتی، خدماتی بزرگ بین غارتگران وابسته به خودش زیر عنوان خصوصی سازی در سال گذشته بی سرو صدا و بدون اطلاع رسانی تشدید شد و شمار بزرگی از صنایع و معادن به به آقا زادگان واگذار شد.

با این اوصاف گسترش و رادیکالتر شدن اعتراضات همراه با افزایش آگاهی طبقاتی در شرایطی که مخالفت با حکومت در میان مردم بیشتر از همیشه و حکومت ناتوانتر از گذشته است، نمی تواند باعث افزایش نگرانی رژیم نشود. تلاش برای برگزاری روز جهانی کارگر توسط وزارت کاربازتابی از این نگرانی است

مصادره و دولتی کردن روز جهانی کارگر بخشی از تعرض به حقوق کارگر است که بایستی جنبش کارگری و تشکلهای آن با اتحاد و همبستگی و کوشش برای برگزاری مشترک این روز، آنرا در نطفه خفه کنند.

گروه کار کارگری حزب چپ ایران همه ی کارگران، تشکلهای و سازمانهای مدافع حقوق زحمتکشان را با الهام از روح همبستگی در جنبش اول ماه مه به اتحاد و همبستگی برای دفاع از حقوق کارگران، استقرار عدالت اجتماعی و آزادی و دفاع از صلح فرا می خواند و معتقد است یگانه راه رهایی از فقر و بی عدالتی و استبداد، اتحاد و همبستگی، سازمانیابی و تشدید و گسترش اعتراضات سازمانیافته است. بیاید با هم حول مطالبات و اهداف مشترک مان متحدانه برای رسیدن به زندگی بهتر مبارزه کنیم.

گروه کار کارگری حزب چپ ایران

۲۳ فروردین ۱۴۰۴ - ۱۲ آوریل ۲۰۲۵

• چاپ

Source URL: <https://bepish.org/node/12075>